

stammer den jo altså fra en regering, fru Ester Larsen var medlem af.

Jeg synes, at vi efterhånden er ved at få det på plads, og jeg glæder mig også over, at Venstre gerne vil være med i et konstruktivt udvalgsarbejde. Og Venstre har helt tydeligt ét syn på Teaterrådet, og andre partier har et andet syn.

Fru Agnete Laustsen fra Det Konservative Folkeparti efterlyste noget visionært. Det gør jeg også. Nu er det jo heldigvis ikke Folketinget, der direkte skal spille teater, selv om det en gang imellem ligner det. Det, vi i al ydmyghed kan lave i det politiske system, er at lave en lov, der viser nogle rammer, og så finde nogle penge til alt det visionære og alt det sprælske og alt det skægge, der skal foregå ude omkring.

Jeg glæder mig til at høre nyt fra den teaterkonference, der skal være i morgen. Vi trænger virkelig til, at der kommer knald på teaterdiskussionerne. Men vi trænger også til at gøre os klart, at teaterområdet uden sammenligning – uden sammenligning – er det område på Kulturministeriets budget, der får allerflest penge. Og det gør det naturligvis, fordi det er et af de væsentlige steder, hvor vi kan udvikle vores sprog. Så den dynamik og den udfoldelse, som fru Agnete Laustsen efterlyser, ser jeg også gerne.

Spørgsmålet er, om de positive hørings svar er nok. Allerede ved de meldinger, vi har nu fra de forskellige kommuner og amter, mangler vi 10 mio. kr. for at kunne leve op til en uændret refusionsprocent i 1996 i forhold til 1995. Jeg har meldt ud. Det er et svar til fru Ester Larsen, at refusionsprocenten er 45 til næste år. Så den ligger fast, men jeg har også meldt ud – og det tror jeg alle vil blive glade for – at den naturligvis, hvis det under finanslovforhandlingerne skulle lykkes at finde nogle flere penge, kan blive det samme, som den er i år.

Til hr. Kristen Touborg skal jeg også sige tak. Jeg er ikke tilhænger af refusionstænkning. Der har været refusionstænkning. Så en gang imellem må man lidt ud med pisen. Andre gange må man lidt ud med guleroden. Og sådan gør vi det både på kulturområdet og også på mange andre områder. Jeg deler ikke nervøsiteten ved storbyteatrene, og i København er der jo slet ikke nogen grund til at være nervøs, for dér er det en SF'er, der er kulturborgmester. Så det er i hvert fald det sted, hvor vi kan være allermest sikre på at det går godt målt med hr. Kristen Touborgs øjne, og det er jeg også helt sikker på vil ske. SF har et andet syn på Teaterrådet end

Venstre, og det, der så skal ske, er, at de syn skal arbejdes sammen i løbet af udvalgsarbejdet. Jeg tror, at den balance, der ligger i selve lovforslaget, såmænd skal vise sige at være ganske teatersnufornuftig.

Jeg siger tak til fru Elsebeth Gerner Nielsen, som ser nogle muligheder i de flerårige aftaler og andre af de gode ting. Jeg er ganske enig i, at vi skal sikre børneteatrene. Vi har en god, stor tradition her til lands for at gøre noget for børn på litteraturområdet, på teaterområdet, på musikskoleområdet og det er også et krav til filmverdenen. Den fane skal vi holde højt. Her har vi noget at byde os selv og såmænd også resten af verden.

Hr. Kim Behnke ville ikke have noget æblerov, og det er der ikke noget nyt i. Jeg skal lige gøre opmærksom på, at Århus Teater – som blev nævnt som et glimrende og fremragende eksempel, hvad jeg er helt enig i – er totalt finansieret af det offentlige, halvt af amtet og halvt af staten, og jeg har endda for nylig lavet en ganske udmærket flerårsaftale med de tre amter, hvor der ligger landsdelsscener. Det er et godt eksempel på den tankegang, der også ligger i dette lovforslag, så den ros skal hr. Kim Behnke have, at det har han forstået.

Til sidst skal jeg til hr. Bent Hindrup Andersen sige, at det kan være, at det her ikke er tilstrækkeligt, og at det ikke er den store teaterdebat. Men det har jeg heller ikke lagt op til. Det er den sidste lille brik i en lang kæde af besværlige beslutninger, som startede for, ja næsten 10 år siden. Jeg har i det papir, jeg har lagt frem, lavet krydspunktet, forsøgt at lægge op til – og det vil jeg leve op til til foråret – at lave en kulturpolitisk perspektivplan, der helt anderledes kulturpolitisk brutalt tager fat på nogle andre prioriteringer og nogle måder, som man kunne gøre det på, der vil være nye.

Men jeg vil se frem til en rimelig hurtig og en rimelig fornuftig afslutning og et rimelig flot punktum til gavn for alle dem af os, der fornøjer sig ved teatre.

Til sidst skal jeg sige fru Irene Sønderby tak for opbakningen fra CD.

Kim Behnke (FP):

Ministeren startede sit indlæg med at takke for den opbakning, der var kommet hele vejen rundt. Ministeren vil ved en ekstra gennemlæsning af mit ordførerskab konstatere, at Fremskridtspartiet ikke kommer til at støtte det her forslag. Jeg gør meget ud af, at vi faktisk ikke